

РЕШЕНИЕ

№ 26208

гр. София, 01.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 07.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5215** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1113, район И., [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж., срещу Решение рег. № 32-127220/25.04.2025 г. на директора на ТД Митница В. в Агенция „Митници“, към MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. и MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г., в частта по т.2, с която е оставено без уважение, като неоснователно, искане рег. 032-91762/25.03.2025г., за възстановяване на законна лихва върху мито от датата на ефективното й превеждане в държавен бюджет до момента на изплащане на задължението.

Ответникът е издала решение рег. N 32-343208/ 23.11.2020 г., обхващащо две митнически декларации MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. и MRN 18BG002005H0000170.05.01.2018 г., с което на дружеството са начислени за досъбиране държавни вземания в общ размер на мито - 9 733.60 лева и ДДС в размер на 5 903.47 лева. Определените за доплащане държавни вземания за платени ефективно в бюджета в срока за обжалване на административния акт.

Първоначално с Решение № 2372 от 06.04.2023 г. на Административен съд - София-град, постановено по адм. дело №11335/2022г., оставено в сила с Решение №365 от 12.01.2024г. на Върховния административен съд по адм. дело №7017/2023г., влязло в законна сила на 12.01.2024г., е отменено Решение рег. № 32-363571/09.12.2020 г., към МРН № 17BG002005H0007469/04.07.2017 г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./, отделно от това с Решение № 636 от 26.01.2024 г. на Административен съд - София-град, постановено по адм. дело № 4467/2023г., отменено с Решение № 11001 от 16.10.2024г. на Върховния

административен съд по адм. дело № 4628/2024г., влязло в законна сила на 16.10.2024 г., е отменено Решение рег. № 32-343208/23.11.2020 г. към МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./.

Обжалваното по настоящото дело решение № 32-127220/25.04.2025 г. на директора на Териториална Дирекция Митница В., с което е отказано на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД да бъдат платени лихви върху митото, което е било ефективно платено в бюджета по решение рег. № 32-343208/23.11.2020 г. на директора на ТД Митница В., е отменено с окончателен съдебен акт по адм. д. № 4628/2024 г. на ВАС.

В сезиращата съдът жалба е изложено искане за отмяна на обжалваното решение в частта, в която е отказано изплащането на лихви върху сумата от 9 733.60 лева за периода - от датата на ефективното им превеждане в бюджета до датата на връщане на сумата като недължимо платена по сметката на дружеството като незаконосъобразно и съдът да задължи административния орган да се произнесе с решение, с което да удовлетвори искането на дружеството за плащане на дължимите лихви, тъй като е налице неприложимост на чл. 116, т. 6 от Регламента, съобразно която възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Милки Груп Био“ ЕАД – редовно призована, не изпраща представител.

Ответникът директора на ТД МИТНИЦА - В. – редовно призован, се представлява от юрк. С.. Юрисконсулт. С. иска съдът да постанови решение, с което да отхвърли като неоснователна и недоказана жалбата срещу решението на директора на ТД Митница В.. Поддържа изцяло съображенията, изложени в становището, депозирано на 12.06.2025 г. Моли да се има предвид, изложеното на стр. 2 в решението, а именно, че решението е постановено въз основа на доклад на OLAF със задължителни указания. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София - град, след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с наведените от страните доводи, установи следното от фактическа страна:

В периода 04.07.2017 г. - 10.05.2018 г. на МП В. - запад при ТД С. Морска/сега ТД Митница В./ са представени документи за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение“ на стока „лимонена киселина монохидрат“, CAS №5949-29-1”, код по ТАРЖ [ЕГН], допълнителен код по ТАРЖ A999, продавач PLINER CONSULT LTD с деклариран произход Китай, държава на износ Китай, условие на доставка FOB Qingdao.

Получател на стоките е “МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Митническите декларации са регистрирани с МРН № 17BG002005H0007469/04.07.2017 г. МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018 г.

С писмо рег. № 32-237718/14.08.2020 г., ЦМУ на Агенция „Митници“ е уведомила ТД С. Морска /сега ТД Митница В./, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с № OSM(2020)18690/07.07.2020 г., с рег. индекс в А. 32- 201378/14.07.2020 г., с което OLAF е информирал българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/B1 за избягване на антидъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД. Към писмото са приложени препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № OSM(2020)18689/07.07.2020г. и Финален доклад № (2020)18691/07.07.2020г. Съгласно

препоръката, в Р. България следвало да се предприемат всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови), в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено дружеството „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД (С., България), като се уточнява, че същото било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок не били получени никакви коментари.

Анализът на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите разкривал, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

OLAF е провела проверка на място на територията „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД в периода от 20 ноември 2018 г. (проверката е осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 - 23 ноември 2018г.), с цел да се получи подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в България на китайска лимонена киселина от компанията.

Европейската служба за борба с измамите е отправила молба (ОСМ(2019) 13824 - 21 юни 2019 г.), към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларираните стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос, които към момента на подаването на молбата все още не са били погасени по давност. На 5 ноември 2019 г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 - 13 ноември 2019г.), съгласно който декларираните износни стойности от Китай били значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в България.

В допълнение, с писмо рег. № 32-256511/02.09.2020 г., ЦМУ С. предоставило на ТД С. Морска /сега ТД Митница В./ писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД при вноса в България.

Предвид нормата на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, след вдигане на стоките митническите органи осъществили правото да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи.

Съгласно разпоредбата на чл. 140, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Регламент (ЕС) № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447), ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

След проведеното разследване на OLAF и представените констатации, се потвърдили подозренията, че декларираната стойност на внесените стоки не представлява действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, следвало да се определи въз основа на метода на договорната стойност.

Съгласно чл. 74, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно чл. 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи

митническата стойност на стоките.

Към горецитираните митнически декларации са издадени решения от директора на Териториална дирекция С. морска /сега ТД Митница В./ за досъбиране на мито и ДДС, които са обжалвани пред Административен съд - София-град и ВАС. Решенията на административния орган са отменени, както следва:

-Решение рег. № 32-363571/09.12.2020 г. към МРН № 17BG002005H0007469/04.07.2017г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ с дължими суми за доплащане на ДДС (B00) в размер 10392,80лв. е отменено с Решение №2372 от 06.04.2023г. на Административен съд - София-град постановено по адм. дело №11335/2022г., оставено в сила с Решение №365 от 12.01.2024г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7017/2023г. влязло в законна сила на 12.01.2024 г. Определените за досъбиране публични държавни вземания били погасени изцяло.

-Решение рег. № 32-343208/23.11.2020г. към МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ с дължими суми за доплащане както следва:

- по митническа декларация с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г.;
- Мита (A00) 657,38 лв.;
- Окончателно антидъмлингово мито (A30) - 4318,48 лв.,
- ДДС (B00)- 3017,88 лв.,
- по митническа декларация с MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018г.;
- Мита (A00)- 628,56 лв.,
- Окончателно антидъмпингово мито (A30) - 4129,18 лв.,
- ДДС(B00)- 2885,59 лв.,

било потвърдено с Решение № 636 от 26.01.2024г. на Административен съд - София-град постановено по адм. дело №4467/2023г., отменено с Решение №11001 от 16.10.2024г. на Върховния административен съд по адм. дело №4628/2024г. влязло в законна сила на 16.10.2024г. Определените за досъбиране публични държавни вземания били погасени изцяло.

С искане рег. № 32-91762/25.03.2025г. от “МИЛКИ ТРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], е изразено желание платените суми по горецитираните решения, както и законната лихва от датата на ефективното превеждане на сумите в държавен бюджет до момента на изплащането им, да бъдат възстановени на основание влезли в сила съдебни решения.

По изложените съображения решаващият митнически орган счел искането на “МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], за частично основателно, в частта, относно възстановяване на платеното мито по Решение рег. № 32-343208/23.11.2020 г. към МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ както следва:

Решение рег. № 32-343208/23.11.2020г. към МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018г. на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./ с дължими суми за доплащане както следва:

- по митническа декларация с MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018г.;
- Мита (A00)- 657,38 лв.,
- Окончателно антидъмпингово мито (A30) - 4318,48 лв.,
- по митническа декларация с MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018 г.;
- Мита (A00) - 628,56 лв.,
- Окончателно антидъмпингово мито (A30) - 4129,18 лв., ДДС-2885,59 лв.

За недължимо платените суми за ДДС по Решение-рег. № 32-363571/09.12.2020г. към МРН №17BG002005H0007469/04.07.2017г. и Решение рег. № 32-343208/23.11.2020г. към МРН

120394/17.04.2025г. и № 32-123660/23.04.2025 г., предвид разпоредбите на чл. 129 от ДОПК. Решението за възстановяване на ДДС било от компетентността на съответната ТД на НАП съгласно ЗДДС и ППЗДДС.

Искането за възстановяване на общият размер на платеното мито по горесцитираните решения към митнически декларации в размер на 9733,60 лв. (словом: девет хиляди седемстотин тридесет и три лева и 60 стотинки) следвало да бъде уважено.

Съгласно чл. 116, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, възстановяването не било основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Лихва се изплащала, когато решение за възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи.

Дружеството е декларирало стоки, митническата стойност на които е била променена с решения на директора на ТД С. морска /сега ТД Митница В./, като в резултат са определени за доплащане мита, отменени от съда. Искането за възстановяване от дружеството представлявало заявление по смисъла на чл. 116 във връзка с чл. 117 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за възстановяване на надвзети суми, по отношение на което следвало да се приложи процедурата за възстановяване, предвидена в чл. 121 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съгласно чл. 117, § 1, предложение първо, възстановяване или опрощаване на вносите - или износните мита се извършвало, доколкото размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение, превишава дължимия размер. Предвид изложеното, административният орган счел искането за възстановяване на законни лихви върху мито за неоснователно.

В този смисъл решения по АД № 274/2017 на АС Варна, потвърдено с решение по АД № 14159/2017 на ВАС, по АД № 475/2017 на АС Варна, потвърдено с решение по АД № 8093/2017 на ВАС, по АД № 474/2017 на АС Варна, потвърдено с решение по АД № 7185/52017 на ВАС, по АД № 8965/2019 на Административен съд София-град, потвърдено с решение по № 8376/2019 на ВАС.

Предвид горното и на основание чл. 59 от АПК и във връзка с чл. 116, §1, б.а), вр. чл.117, §1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.116, §6, предложение 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 ответникът решил да се възстанови платеното мито в размер на 9 733,60 лв. (словом: девет хиляди седемстотин тридесет и три лева и 60 стотинки) по Решение рег. № 32-343208/23.11.2020г. към МРН 18BG002005H0000170/05.01.2018 г. и МРН 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], на основание Решение № 11001 от 16.10.2024г. на Върховния административен съд по адм. дело № 4628/2024г., влязло в законна сила на 16.10.2024г.

По делото е приложена административната преписка.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес, съдържаща предписаните от закона реквизити и подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ 14-дневен срок и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съдът приема, че Решение рег. № Решение рег. № 32-127220/25.04.2025 г. на директора на ТД

Митница В. в Агенция „Митници“ е издадено от компетентен орган. От една страна същият, притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Към датата на издаване на обжалваното решение – 25.04.25 г., административният орган е част от митническата администрация на Република България, която отговаря за прилагането на митническото законодателство, както и има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически законодателни разпоредби. На следващо място и Законът за митниците урежда в разпоредбата на чл.19, ал.1 от ЗМ, че: решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал.7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Всичко това сочи, че решението е издадено от компетентен административен орган.

В хода на административното производство, приключило с издаване на оспореното решение, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна. Спазена е формата на административните актове, изложени са мотиви от фактическа и правна страна.

Относно приложението на материалния закон:

С решение рег. № 32-343208 23.11.2020 г., обхващащо две митнически декларации MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. и MRN 18BG002005H0000170.05.01.2018 г., на дружеството са начислени за досъбиране държавни вземания в общ размер на мито - 9 733.60 лева и ДДС в размер на 5 903.47 лева. Определените за доплащане държавни вземания са платени ефективно в бюджета в срока за обжалване на административния акт.

Жалбоподателят е обжалвал решение рег. № 32-343208 23.11.2020 г. и с краен съдебен акт по адм. д. № 4628/2024 г. ВАС го отменил. В тази връзка „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД е подало искане рег. № 32-91762/25.03.2025 г. за връщане на недължимо платените суми по отменения административен акт, ведно с дължимата лихва за платеното в бюджета мито по отмененото решение.

С процесното решение № 32-127220/25.04.2025 г. директора на ТД Митница В. е решил да възстанови платеното мито в размер на 9 733.60 лева. но в т. 2 от диспозитива на обжалвания акт, оставил без уважение искането за изплащане на исканите лихви, които са за периода от датата на ефективното им внасяне в бюджета до датата на връщане на сумата по сметката на дружеството.

Административния орган се е позовал чл. 116 параграф 6 от Регламент 952/2013 г. на ЕС във връзка с чл. 117 и прилага процедурата по чл. 121 от същия регламент.

Съгласно чл. 116, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и условията, предвидени в настоящия раздел, размерът на вносните или износните мита се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: б. „а“ надвзети суми на вносните или износните мита; б. „б“ дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; б. „в“ грешка на компетентните органи; б. „г“ в интерес на справедливостта.

При неприложимост на посочената норма, съответно не се обуславя приложимостта на чл. 116. т. 6 от Регламента, съобразно която възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи.

Съобразно чл. 117, т.1 от Регламента, надвземане е налице, когато размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение превишава дължимия размер или длъжникът е бил уведомен за митническото задължение противно на разпоредбите на член 102, параграф първи, б. „в“ или „г“. В процесния случай митническото задължение е определено със самата митническа декларация, като впоследствие размерът на същото е увеличен с административен акт, като несъмнено не е налице първоначално определено по-високо задължение от реално дължимото. Анализът на нормата на чл. 117 довежда до несъмнен извода, че надвземането не се осъществява с административен акт, а това е първоначално съобщеното митническо задължение, което възниква с подаване на митническата декларация съобразно чл. 87 от Регламента. Следователно, доколкото в процесния случай не е налице надвземане по смисъла на чл. 117 от Регламента, неприложима е и нормата на чл. 116, т. 6 от Регламента.

Относно дължимостта на лихвите следва да бъдат съобразени и мотивите, съдържащи се в Решение на СЕС от 28 април 2022 г. по съединени дела C-415/20, C-419/20 и Г-427/20. СЕС е приел, че от постоянната практика на Съда следва най-напред, че всеки субект, на когото национален орган е наложил плащане на такса, мито, данък или друг налог в нарушение на правото на Съюза, има по силата на последното право да му бъде възстановена съответната парична сума от съответната държава членка (в този смисъл решения от 9 ноември 1983 г. *San Giorgio*, 199/82, т. 12, от 8 март 2001 г., *Metallgesellschaft I* и др., C-397/98 и C-410/98, т. 84 и от 9 септември 2021 г., *Hauptzollamt B* (Факултативно данъчно намаление), C-100/20, т. 26 и цитираната съдебна практика). Освен това, също по силата на правото на Съюза, този субект има право държавата членка не само да му възстанови недължимо събраната парична сума, но и да му плати лихви, които да компенсират невъзможността да използва тази сума (решения от 19 юли 2012 г. *Littlewoods Retail* и др., C-591/10, т. 24—26 и от 9 септември 2021 г., *Hauptzollamt B* (Факултативно данъчно намаление), C-100/20, т. 26 и 27). Правото на възстановяване на парични суми, чието плащане е било наложено на правен субект от държава членка в нарушение на правото на Съюза, и правото на изплащане на лихви върху тези суми е израз на общия принцип на възстановяване на недължимо платеното (в този смисъл решение от 6 септември 2011 г., *Lady & Kid* и др., C-398/09, т. 18, 20 и 26).

Предвид това следва да се отбележи най-напред, че предмет на такова нарушение може да бъде всяка норма на правото на Съюза, независимо дали е разпоредба на първичното или вторичното право (решения от 9 ноември 1983 г., *San Giorgio*, 199/82, т. 12 и от 9 септември 2021 г., *Hauptzollamt B* (Факултативно данъчно намаление), C-100/20, т. 26), а също и общ принцип на правото на Съюза (решение от 9 септември 2021 г., *Hauptzollamt B* (Факултативно данъчно намаление), C-100/20, т. 28).

Тези права могат да бъдат изтъкнати не само в случаите, когато национален орган е наложил на правен субект задължението за плащане на парична сума под формата на такса, данък или антидъмпингово мито въз основа на акт на Съюза, който се оказва незаконосъобразен, но и в други случаи. Тези права могат да бъдат предявени, когато плащането на такса или на данък е наложено на правен субект въз основа на национална правна уредба, която се оказва в противоречие с разпоредба на първичното или вторичното право на Съюза (решения от 8 март 2001 г., *Metallgesellschaft II* и др., C-397/98 и C-410/98, т. 82—84 и 96 и от 15 октомври 2014 г., *Nicola*, C-331/13, т. 27—31), или пък когато национален орган е наложил на правен субект задължение за плащане на

такса, като е приложил неправилно — от гледна точка на правото на Съюза — акт на Съюза или национална правна уредба, която гарантира изпълнението или транспонирането на такъв акт.

От практиката на Съда следва, че нарушението на правото на Съюза, което дава право на възстановяване и право на лихви в полза на съответния правен субект и задължава съответната държава членка да извърши това възстановяване и да заплати тези лихви, може да бъде установено не само от съд на Съюза, който единствено е компетентен да отмени или да обяви невалидността на акт на Съюза, но и от национален съд, независимо дали последният трябва да изведе последиците от предварително установената от съд на Съюза незаконосъобразност или невалидност (решение от 18 януари 2017 г., Wortmann. C-365Д 5, т. 38). или да установи опорочаването на акт, приет от национален орган, поради неправилно прилагане на правото на Съюза.

Правото на лихви, има за цел да компенсира невъзможността за използване на определена парична сума, от която съответното лице е било лишено неправомерно. В зависимост от случая, компенсирането може да се извърши или по реда и условията, предвидени в приложимата правна уредба на Съюза, или при липса на такава правна уредба — по реда и условията на националното право.

При възстановяването на недължими мита, предвидено в чл. 236, параграф 1 от Митническия кодекс на общността, трябва да се начисляват лихви. Освен това, изключението от този принцип, предвидено в чл. 241 от този кодекс не е приложимо, когато тези мита не се дължат, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза. Изрично в мотивите се посочва, че както отбелязва генералният адвокат в точки 103 и 109 от заключението си, същото важи и за изключението по чл. 116. параграф 6 от Митническия кодекс на Съюза, който възпроизвежда съдържанието на чл. 241 от Митническия кодекс на Общността.

Условията и редът за плащане на лихви не трябва да лишават съответния правен субект от подходящо обезщетение за претърпяната от него загуба, което означава, че трябва да му се изплатят лихви за целия период от датата, на която е платил или съответно е трябвало да му бъде платена въпросната парична сума, до датата, на която тази сума му е била възстановена или изплатена.

В Закона за митниците липсва правна уредба при хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, налице е непълнота на закона, която според ВАС е преодолима чрез способа, предвиден в чл. 46, ал. 2 Закона за нормативните актове. Съгласно посочената разпоредба, когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове, е приложим редът по чл. 128 - чл. 130 ДОПК, и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена според правилото на чл. 129, ал. 6 от ДОПК, тъй като в специалния закон — Закона за митниците липсва изрична уредба по този въпрос.

Специалният закон не съдържа и зрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, включително и мито, не препятства приложението на ДОПК. Такова препятствие ще е налице единствено ако материалния

данъчен закон - Закона за митниците изрично изключва дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. На плоскостта на нормата на чл. 46, ал. 2 от ЗНА и предвид липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, приложението на чл. 129, ал. 6 ДОПК е допустимо.

По изложените аргументи, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение за незаконосъобразно, в т. 2 от диспозитива на обжалвания акт, с който е оставено без уважение искането за изплащане на исканите лихви, които са за периода от датата на ефективното им внасяне в бюджета до датата на връщане на сумата по сметката па дружеството, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 914 лева, от които 50 лв. държавна такса и 864 лева адвокатско възнаграждение-за които са представени доказателства.

С оглед на гореизложеното, АССГ, Първо отделение, 54 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1113, район И., [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., чрез адв. С. Ж., Решение рег. № 32-127220/25.04.2025 г. на директора на ТД Митница В. в Агенция „Митници“, към MRN 18BG002005H0006590/10.05.2018 г. и MRN 18BG002005H0000170/05.01.2018 г., в частта по т.2, с която е оставено без уважение, като неоснователно, искане рег. 032-91762/25.03.2025 г., за възстановяване на законна лихва върху мито от датата на ефективното ѝ превеждане в държавен бюджет до момента на изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Митница В., да заплати на Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1113, район И., [улица], ет. 5, ап. 12, представлявано от П. Д. П., направените по делото разноски в размер на 914 /деветстотин и четиринадесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от уведомяването.